26/01/2024

Πειραιώς Σεραφείμ: “Συγχαίρουμε τον Μακαριώτατο για την ορθοτόμηση της Αλήθειας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Έχουμε φτάσει στο έσχατο σημείο, τα αυτονόητα και τα λογικά να είναι ζητούμενα τονίζει σε κείμενο του ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ αναφορικά με την δήλωση του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου για το πώς θα αντιμετωπίσει η Εκκλησία την περίπτωση που ομόφυλα ζευγάρια τα οποία θα αποκτήσουν παιδιά μέσω τεκνοθεσίας, θελήσουν να τα βαπτίσουν.

Ο Σεβασμιώατος συγχαίρει τον Μακαριώτατο για την ορθοτόμηση της αλήθειας, όπως σημειώνει και στον τίτλο του κειμένου του και προσθέτει ότι: *“Είναι παγκοίνως γνωστόν ότι ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμος, διακρίνεται δια την σοφίαν του, την ευγένειαν του και το*

βαθυνούστατον του χαρακτήρος του και επομένως η δήλωσις του καταθέτει την πίστη και την αλήθεια την διαχρονική της Εκκλησίας, που δεν χρειάζεται καμμία επικαιροποίηση ή ενδελεχή μελέτη, διότι είναι αποκάλυψις του ζώντος Θεού και όχι ανθρώπινη κατασκευή".

"Ερχόμενοι στην ορθοτάτη δήλωση του Μακαριωτάτου διά την βάπτιση των τεκνοθετηθέντων από ομοφυλόφιλα ζευγάρια παιδιών, όταν αποκτήσουν συνείδηση του εαυτού των και επιθυμούν να γίνουν μέλη της Εκκλησίας, διερωτώμεθα: δεν κατανοείται ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να ισχύσει ο νηπιοβαπτισμός, διότι την ελλίπουσα πίστη του νηπίου, που είναι προϋπόθεσις του βαπτίσματος, που δεν είναι «φολκλόρ» ή πανηγυράκι, αλλά Μυστήριο της Εκκλησίας, πολιτογραφήσεως στην Βασιλεία του Θεού κατά το Κυριακόν λόγιον «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται», (Μαρκ. 16,16) δεν αναπληρώνει η πίστις των κηδεμόνων του τεκνοθετηθέντος από ομοφυλόφιλο ζεύγος παιδιού, διοτί δεν υφίσταται τέτοια πίστις, την στιγμή κατά την οποία οι άνθρωποι αυτοί την πίστη της Εκκλησίας την απορρίπτουν με την προσωπική τους ζωή. Συνεπώς πώς να μορφώσουν εις Χριστόν και εις την Εκκλησίαν το τεκνοθετηθέν «παιδί τους», αφού οι ίδιοι δεν πιστεύουν εις Χριστόν και εις την Εκκλησίαν, έργω και λόγω, διότι αν πίστευαν θα αγωνίζοντο να καταστείλουν το πάθος τους και όχι να το προβάλλουν ως έννομο αγαθό. Όθεν συγχαίρομεν εκ προσώπου του ευαγούς Κλήρου και του φιλοχρίστου Λαού της κατά Πειραιά Εκκλησίας τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμον, προσευχόμενοι όπως ορθοτομεί πάντοτε τον λόγο της Αληθείας", καταλήγει.

Αναλυτικά το κείμενο του Μητροπολίτη Πειραιώς με τίτλο: «ΣΥΓΧΑΙΡΟΜΕΝ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΤΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ»:

Η Αγία μας Εκκλησία των δύο χιλιάδων χρόνων ιστορικού βίου είναι θεμελιωμένη επί την «πέτραν τῆς πίστεως» (Ματθ. 16,18) και αρδεύεται μυστικώς από το ζωήρρυτον αίμα του επί του Σταυρού εκουσίως θυσιασθέντος υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας. Είναι η Εκκλησία του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, που σε ηλικία τριάντα μόλις ετών ύψωσε το λιπόσαρκο ασκητικό του χέρι και κατέδειξε τον αιμομίκτη ηγεμόνα Ηρώδη Αντύπα, ελέγχων δημοσία αυτόν λέγοντας «οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μαρκ. 6,18) και βέβαια ο σπεκουλάτορας απέτεμνε την κεφαλήν του και την έδωσε ἐπί πίνακι (Μαρκ. 6,28). Είναι η Εκκλησία του Επισκόπου Μεδιολάνων, Αγίου Αμβροσίου, ο οποίος απηγόρευσε εις τον Μονοκράτορα του Ρωμαϊκού Κράτους, Θεοδόσιον, την είσοδο εις τον Ναόν του Θεού, ελέγχων αυτόν δημοσία δια την αιματηρή καταστολή της στάσεως στην Θεσσαλονίκη και τον θάνατο επτά χιλιάδων ανθρώπων. Είναι η Εκκλησία του Ιερού Χρυσοστόμου, του οποίου την ανακομιδή

των λειψάνων εορτάζομεν και ο οποίος δημόσια ήλεγχε την Αυτοκράτειρα Ευδοξία, σύζυγον του Αυτοκράτορος Αρκαδίου και καθηρέθη από την ληστρικήν Σύνοδον παρά τήν Δρῦν (403 μ.Χ) και σιδεροδέσμιος βάδισε την οδόν του θανάτου με αλλογενείς φρουρούς στρατιώτες προς την Κουκουσόν της Αρμενίας, όπου πυρέσσων απέθανε στο Ναΰδριον του Αγίου Βασιλίσκου, επιλέγων «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Είναι η Εκκλησία των εκατομμυρίων Μαρτύρων, Οσίων, Ομολογητών, Εγκρατευτών και παντός πνεύματος Δικαίου. Είναι η Εκκλησία των Αποστόλων, των Θεοφόρων Πατέρων και των Αγίων εννέα Οικουμενικών Συνόδων. Τελικώς, είναι η Εκκλησία των μεταποιουμένων αμαρτωλών, της πρώην πόρνης, που αποβαίνει δια της μετανοίας παρθένος, του πρώην ληστού, που γίνεται με ένα έμπονο «μνήσθητί μου» (Λουκ. 23,42) ο πρώτος οικιστής του Παραδείσου, του πρώην ασώτου που κατέφαγε την πατρικήν περιουσίαν και που με την επιστροφήν του ανέκτησε την προτέρα του μεγαλωσύνη, του μετανοούντος τελώνη, που δικαιώθηκε από το δικαιοκρίτη Κύριο και κατά ταύτα όχι των αμετανοήτων και των απενοχοποιούντων το βύθειο κακό και την αμαρτία και των θεσμοθετούντων αυτά, ως έννομα αγαθά.

Ο Πανάγιος Κύριος, ο ενανθρωπήσας Θεός Λόγος, διεκήρυξε: Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ (Ματθ. 6,24) και επομένως δεν απαιτείται πολύ σοφία δια να αντιλαμβανόμεθα ότι στην ζωή αυτή καλείσαι να επαναλάβεις το άθλημα του Ηρακλέους και να βαδίσεις τον δρόμο της αλήθειας, του αγώνος και της θυσίας, ενάντια στην σαπροποίηση και την χωματοποίηση του ανθρώπου, που επιδιώκει μετά μανίας ο αντίδικος εχθρός του Θεού και του ανθρώπου, ο αίσχιστος διάβολος, του οποίου αρνούνται πολλοί την ύπαρξη, αλλά εκτελούν τα δυσώδη έργα του, για να επιτύχει την καταστροφή της σχέσης Θεού και ανθρώπου, να μην κατορθώσει ο άνθρωπος τον υπέρτατο προορισμό του, που είναι η προς τον Θεό ομοήθεια, η χαρίτωσις και ο αγιασμός.

Η Αγία μας Εκκλησία κηρύσσει την Ναοδομία του ανθρωπίνου προσώπου, στοιχούσα στο αποστολικό λόγιο «ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός» (Β΄ Κορ. 6, 16) και στην υπέροχη διαβεβαίωση του Κυρίου «ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ᾽ αὐτῷ ποιήσομεν» (Ιω. 14, 23). Η Εκκλησία, επομένως, αληθεύει εν αγάπη και αγαπά εν αληθεία (Εφεσ. 4,15), γιατί αγάπη χωρίς αλήθεια είναι απλώς ιδεολόγημα και το σώμα και η ψυχή μας οφείλουν να αποβαίνουν δια του πνευματικού μας αγώνος Ναός του Θεού και όχι καταγώγιο των παθών και των δαιμόνων.

Αφορμή δια την κατάθεση των αυτονοήτων για την Εκκλησία ανωτέρω, πήραμε από την πεπαρρησιασμένη δήλωση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερωνύμου, δια τις επιπτώσεις της νομοθετήσεως της ανατροπής της ανθρώπινης οντολογίας και φυσιολογίας και της κανονικοποιήσεως μιας γενετησίου παρεκκλίσεως με πρόσχημα την δήθεν ισότητα στον γάμο και τα δήθεν διασφαλιζόμενα δικαιώματα των παιδιών, διότι ανέστιοι και ασταθείς δημοσιολογούντες έψεξαν την δήλωση του Μακαριωτάτου. Είναι παγκοίνως γνωστόν ότι ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμος, διακρίνεται δια την σοφίαν του, την ευγένειαν του και το βαθυνούστατον του χαρακτήρος του και επομένως η δήλωσις του καταθέτει την πίστη και την αλήθεια την διαχρονική της Εκκλησίας, που δεν χρειάζεται καμμία επικαιροποίηση ή ενδελεχή μελέτη, διότι είναι αποκάλυψις του ζώντος Θεού και όχι ανθρώπινη κατασκευή.

Διερωτάται κάθε εχέφρων άνθρωπος: απαιτείται πολύ σκέψις και μεγάλη σοφία να μην ισχυριζόμεθα ότι την ιδία στιγμή μπορούμε να τιμούμε και να σεβόμεθα τον Θεό και την Εκκλησία Του και ταυτοχρόνως να νομοθετούμε εναντίον των εντολών του Θεού και της Εκκλησίας Του; Αυτό δεν αποτελεί τον ορισμό της παράνοιας ή μάλλον του δαιμονισμού; Δηλαδή, τι δεν κατανοούμε, ότι οι Κυβερνώντες – θεατοί και αθέατοι- που αθέσμως και ανηθίκως νομοθετούν την κατεδάφιση του οικογενειακού δικαίου και των υψίστων εννοιών της πατρότητος και της μητρότητος, που είναι πυλώνες της ανθρώπινης ιδιοπροσωπίας και ουσιαστικά εναντίον του Ευαγγελίου, του Κανονικού πλαισίου της Αγιωτάτης ημών Εκκλησίας δύο χιλιάδων ετών, της Ανθρωπολογίας – Φυσιολογίας – Οντολογίας και του Αιωνίου Νόμου του Παναγίου Θεού δεν εκπίπτουν οικεία βουλήσει από το Σώμα της Εκκλησίας; Μπορούν να παραμείνουν μέλη της Εκκλησίας, την στιγμή κατά την οποίαν βυσσοδομούν εναντίον Της και προσβάλλουν κατάφωρα το Δόγμα και το Ήθος Της; Σε ποιον οργανισμό παγκοσμίως μπορεί να συμβεί κάτι ανάλογο; Επομένως, όλοι αυτοί που θα νομοθετήσουν και με την ψήφο της ή τον λόγο τους θα υποστηρίξουν αυτό το έγκλημα εις βάρος του ανθρώπου είναι δυστυχώς

συνεργάται του διαβόλου και προετοιμάζουν την οδόν του Αντιχρίστου και επομένως κατά λογικήν συνέπειαν έχουν αποκοπεί εκουσίως από το Σώμα της Εκκλησίας. Τι θα θέλαμε λοιπόν, την ιδία στιγμή να λες ότι σέβεσαι δήθεν την Εκκλησία αλλά ταυτόχρονα να την ποδοπατάς; Είναι θλιβερό, αλλά αυτή είναι η επίπτωσις που επέρχεται από την διάπραξη αυτού του εγκλήματος, για να διατηρήσουν πρόσκαιρα τον υπουργικό ή βουλευτικό τους θώκο, την «θεσούλα» τους και να πάρουν τα εύσημα του κόσμου της φθοράς, αδιαφορούντες οι δύστυχοι για την αιώνιότητά τους, που δεν την πιστεύουν μεν, αλλά που δυστυχώς δι' αυτούς είναι μία απόλυτα αληθής πραγματικότητα. Άλλωστε, ο φρικτός λόγος στην οριακή αποκάλυψη του Ευαγγελιστού Ιωάννου τα λέει όλα: «ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔσται αὐτοῦ. ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἀρχὴ καὶ τέλος». (Αποκ. 22, 11-13).

Ένα εκ των επτά Μυστηρίων της Αγίας μας Εκκλησίας είναι το Μυστήριον του Γάμου, το οποίον ο Απόστολος Παύλος αποκαλεί «μέγα εἰς Χριστόν καί εἰς τήν ἐκκλησίαν» (Εφεσ. 5,32) και επομένως αυτός που αρνείται τη μυστηριακή φύση του γάμου και τελεί πολιτικό γάμο, εκπίπτει της Εκκλησίας και Συνοδικώς έχει αποφασιστεί να μην μετέχει της Μυστηριακής ζωής της Εκκλησίας και των Αγιαστικών μέσων Της και κατά συνέπειαν να στερήται της Εκκλησιαστικής κηδεύσεως, διότι μόνος του ελεύθερα επέλεξε την εκκοπή του από το Σώμα της Εκκλησίας. Δεν είναι παράλογο και εκτός λογικής εάν αυτά ισχύουν για τους ετεροφυλόφιλους να μην ισχύουν εις την νιοστή για τους ομοφυλόφιλους; Δηλαδή, ένας ομοφυλόφιλος που θα τελέσει «πολιτικόν γάμον» θα μπορεί να παραστεί ως ανάδοχος ή ως παράνυμφος ή να συμμετέχει καθ' οιονδήποτε τρόπο εις την Μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, της οποίας τα Δόγματα και το Ήθος αμεταμελήτως αρνείται; Έχουμε φτάσει στο έσχατο σημείο, τα αυτονόητα και τα λογικά να είναι ζητούμενα.

Και τέλος, ερχόμενοι στην ορθοτάτη δήλωση του Μακαριωτάτου διά την βάπτιση των τεκνοθετηθέντων από ομοφυλόφιλα ζευγάρια παιδιών, όταν αποκτήσουν συνείδηση του εαυτού των και επιθυμούν να γίνουν μέλη της Εκκλησίας, διερωτώμεθα: δεν κατανοείται ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να ισχύσει ο νηπιοβαπτισμός, διότι την ελλίπουσα πίστη του νηπίου, που είναι προϋπόθεσις του βαπτίσματος, που δεν είναι «φολκλόρ» ή πανηγυράκι, αλλά Μυστήριο της Εκκλησίας, πολιτογραφήσεως στην Βασιλεία του Θεού κατά το Κυριακόν λόγιον «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται», (Μαρκ. 16,16) δεν αναπληρώνει η πίστις των κηδεμόνων του τεκνοθετηθέντος από ομοφυλόφιλο ζεύγος παιδιού, διοτί δεν υφίσταται τέτοια πίστις, την στιγμή κατά την οποία οι άνθρωποι αυτοί την πίστη της Εκκλησίας την απορρίπτουν με την προσωπική τους ζωή. Συνεπώς πώς να μορφώσουν εις Χριστόν

και εις την Εκκλησίαν το τεκνοθετηθέν «παιδί τους», αφού οι ίδιοι δεν πιστεύουν εις Χριστόν και εις την Εκκλησίαν, έργω και λόγω, διότι αν πίστευαν θα αγωνίζοντο να καταστείλουν το πάθος τους και όχι να το προβάλλουν ως έννομο αγαθό. Όθεν συγχαίρομεν εκ προσώπου του ευαγούς Κλήρου και του φιλοχρίστου Λαού της κατά Πειραιά Εκκλησίας τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμον, προσευχόμενοι όπως ορθοτομεί πάντοτε τον λόγο της Αληθείας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ